

Dosar nr. 3ra-1280/21
2-20054375-01-3ra-13122021
Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. V. Dodon)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, Gr. Dașchevici)

DECIZIE

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Societatea cu răspundere limitată „Taxi-Service Plus” împotriva Serviciului
Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative,
împotriva deciziei din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a
respins cererea de apel înaintată de Serviciul Fiscal de Stat și s-a menținut hotărârea
din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 21 mai 2020, Societatea cu răspundere limitată „Taxi-Service Plus” (în
continuare - SRL „Taxi-Service Plus”) a înaintat acțiune de contencios administrativ
împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamanta a relatat că, la 23 ianuarie 2020, una din
unitățile de transport utilizată în prestarea serviciilor pe rutele regulate deservite de
reclamantă, a fost supusă unui control fiscal de către inspectorii Direcției generale
administrare fiscală Centru. În rezultatul controlului, la 23 ianuarie 2020, a fost
întocmit actul de control nr. 1-847638 prin care se pretinde că transportatorul nu a
eliberat bilet de călătorie unui călător. Actul controlului fiscal nu a fost adus la
cunoștință reclamantei în termenii prevăzuți de Codul fiscal, fapt care a lipsit-o de
posibilitatea depunerii dezacordului. Despre actul de control reclamanta a aflat deja
când i-a fost adusă la cunoștință decizia nr. 129/268 din 20 februarie 2020 a Direcției
generale administrare fiscală Centru, municipiul Chișinău, în baza căreia s-a aplicat
amenda fiscală în mărime de cinci mii lei.

La 26 februarie 2020, a depus contestație la Serviciul Fiscal de Stat împotriva
deciziei nr. 129/268 din 20 februarie 2020, iar în contestație a indicat că la adoptarea
deciziei au fost comise încălcări ale normelor materiale de drept și normelor de
procedura care duc la nulitatea actului de control și respectiv, a deciziei adoptate.

La 16 martie 2020, prin posta electronică a recepționat decizia nr. 86 din 12 martie 2020 emisa de Serviciul Fiscal de Stat pe marginea examinării contestației nr. 1298-c din 26 februarie 2020 împotriva deciziei nr. 129/268 din 20 februarie 2020 a Direcției generale administrare fiscală Centru, municipiul Chișinău, potrivit căruia contestația a fost respinsă.

Referitor la pretenziile ilegalității comise de către pârât, reclamanta a specificat aplicarea greșită a normelor de drept material ca rezultat a unei interpretări eronate a pct. 14 și 15 ale Regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006, neaplicarea corectă a pct. 16 al aceluiași Regulament, neaplicarea art. 129 din Codul fiscal.

Suplimentar a menționat și încălcarea normelor de procedură, și anume, art. art. 129 lit. 5), 181, 244, 129-1, 239, 247 ale Codului fiscal, art. art. 8, 9, 19, 31, 51 ale Legii nr. 131 din 08 iunie 2012.

Astfel, reclamanta a invocat că Serviciul Fiscal de Stat, la adoptarea deciziilor sale, urma să motiveze circumstanțele de fapt și de drept. Din înscrisurile prezentate de Direcția generală administrare fiscală municipiul Chișinău, rezultă că organul fiscal, la emiterea actului de sancționare, a făcut trimitere la reglementarea obligațiilor echipajului unității de transport, însă sancțiunea pentru pretenziile încălcării a pus-o în sarcina agentului economic-angajator și nu asupra echipajului. Nici în actul de control și nici în decizia nr. 129/268 nu au fost indicate care obligațiuni ale întreprinderii reclamante prevăzute de punctul 16 au fost încălcate.

Făcând referire la prevederile art. 129 din Codul fiscal, SRL „Taxi-Service Plus” a precizat că a avut obligația de a pune la dispoziția șoferului toate actele necesare pentru desfășurarea transportului, inclusiv, pentru eliberarea biletelor, iar la bordul unității de transport se afla borderoul de evidență a biletelor și însăși biletele de strictă evidență. Astfel, în actul de control, inspectorii fiscali au omis să indice faptele relatate și să raporteze prezența acestor acte la executarea prevederilor Regulamentului. La examinarea cazului de încălcare fiscală, aceste împrejurări nu au fost elucidate.

Un alt aspect invocat de reclamantă în susținerea poziției se referă la faptul că actul Serviciului Fiscal de Stat urma să-i fie comunicat contribuabilului prin metodele indicate în articolul 129 alin. (1) din Codul fiscal, însă contrar acestor prevederi nu a fost adus la cunoștință, prin ce organul fiscal a încălcat normele citate.

Consideră, de asemenea că examinarea cazului de încălcare fiscală a fost efectuată cu încălcarea prevederilor articolelor 239, 247 ale Codului fiscal, din conținutul cărora rezultă expres că, în cadrul procedurii de examinare a încălcării fiscale, funcționarii fiscali abilitați cu funcții de adoptare a deciziilor sunt obligați să examineze sub toate aspectele pentru a clarifica dacă încălcarea a fost săvârșită și dacă persoana citată este vinovată de comiterea încălcării.

Obiecții au fost înaintate și față de competența teritorială a organului constatator, menționând că din conținutul deciziei nr. 86 din 12 martie 2020 ar rezulta că Direcția generală administrare fiscală Centru a întocmit actul de control, deși reclamanta își are sediul în municipiul Chișinău, în raza teritorială de competență a Direcției generale administrare fiscală municipiul Chișinău. Astfel, Direcția generală administrare fiscală Centru nu are competențe de a verifica

activitatea economică a unui agent înregistrat în municipiul Chișinău, deoarece Codul fiscal permite ca o subdiviziune a Serviciului Fiscal de Stat să efectueze controale pe teritoriul altei subdiviziuni numai în baza ordinului directorului Serviciului Fiscal de Stat.

La 22 iulie 2020, SRL „Taxi-Service Plus” a depus cerere suplimentară la acțiune, prin care a remarcat că analiza dosarului administrativ și evidența aspectului procedural al înregistrării controalelor este prevăzută la articolul 8 al Legii 131/2012. Potrivit acestuia, organele de control sânt obligate să includă datele menționate la alin. (1) al aceluiași articol în Registrul de stat al controalelor pentru controalele inopinate: toată informația specificată la lit. a), c)-f) – cel târziu la momentul începerii controlului. Totodată actul cu nr. 1-847638 întocmit de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția control fiscal operativ a Direcției generale administrare fiscală la 23 ianuarie 2020, orele 14.00, a fost expediat Cancelariei de Stat prin scrisoarea Serviciul Fiscal de Stat nr. 26-10/2-02-904 din 21 ianuarie 2020, cu solicitarea publicării către data de 22 ianuarie 2020, ora 15.00. Respectiv generarea și publicarea de fapt a controlului de către Cancelaria de Stat a fost efectuată la 23 ianuarie 2020, orele 15.40. Mai mult ca atât, a fost efectuată cu încălcări, fără a fi indicată denumirea persoanei și obiectul supus controlului, denumindu-l ca „contribuabilii ce practică activitatea în domeniul transportului de pasageri și bagaje”.

O altă pretinsă încălcare ține de omisiunea atribuirii punctajului de risc în temeiul articolul 51 alin. (1) coroborat cu articolul 19 al Legii 131/2012, care stabilește că controlul se inițiază doar în urma analizei și evaluării riscurilor. Efortul și timpul alocat controlului, precum și metoda de control aplicată trebuie să fie proporționale nivelului de risc stabilit, iar emiterea inspectorului delegației de control, doar în cazurile expres prevăzute de articolul 19. Scopul și aspectele care urmau să fie supuse controlului nu au fost identificate, făcându-se referință la indicația 8,11 fără specificarea unor date suplimentare, precum și neprezentarea acestui document reclamantei încălcă principiul fundamental de „transparență”.

A specificat că actul de control nr. 1-847638 din 23 ianuarie 2020, ora 14.00 a fost întocmit de inspectori, în temeiul deciziei privind inițierea controlului fiscal nr. 71908/20 din 20 ianuarie 2020, care nu a fost prezentată la momentul efectuării controlului.

A accentuat și faptul că în actul întocmit a fost indicată prezența la bordul unității de transport a autorizației/licenței nr. xxx din 12 noiembrie 2017 eliberată de Agenția Națională Transport Auto, a borderoului de evidență a biletelor Seria MU nr. xxx din 23 ianuarie 2020 și a foii de parcurs Seria DAA nr. xxx din 23 ianuarie 2020. În borderoul de evidență a biletelor se înscrie numărul de ordine a biletelor de strictă evidență, astfel, se înregistrează numărul de ordine a biletelor indicând-se seria și numărul, înregistrarea fiind pusă în sarcina conducătorul unității de transport la îmbarcarea pasagerilor. Prin prezența acestor acte la bordul unității, reclamanta consideră ca fiind cert demonstrat că SRL „Taxi-Service Plus” a întreprins toate măsurile legale în vederea asigurării în condițiile art. 16 al Regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje cu toate actele pe baza cărora este permisă desfășurarea activității în funcție de tipul de transport.

A solicitat admiterea acțiunii și anularea în tot ca fiind ilegale, decizia Direcției generale administrare fiscală a municipiului Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat nr. 129/268 din 20 februarie 2020 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Taxi-Service Plus” și decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 86 din 12 martie 2020 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 129/268 din 20 februarie 2020, precum și a actului de control fiscal nr. 1-847638 din 23 ianuarie 2020 întocmit de Direcția generală administrare fiscală Centru.

Prin hotărârea din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost anulată decizia Direcției generale administrare fiscală a municipiului Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat nr. 129/268 din 20 februarie 2020 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Taxi-Service Plus” și decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 86 din 12 martie 2020 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 129/268 din 20 februarie 2020, iar pretenția SRL „Taxi-Service Plus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actului de control nr. 1-847638 din 23 ianuarie 2020, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 15 februarie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a depus apel împotriva hotărârii din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani. La 23 aprilie 2021, în termen, a fost depusă motivarea apelului.

Prin decizia din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de către Serviciul Fiscal de Stat cu menținerea hotărârii din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

La 27 iulie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs nemotivat (f.d.189-190), iar la 01 decembrie 2021, motivarea recursului (f.d.193-199) împotriva deciziei din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea cererii de recurs, Serviciul Fiscal de Stat a reiterat argumentele expuse la examinarea cauzei în fond și în apel.

Referitor la decizia atacată, a menționat că este absolut neîntemeiată concluzia instanței de fond, precum că rezultatele controlului sunt nule și nu pot servi drept temei pentru executarea prescripției privind înlăturarea încălcărilor și/sau pentru aplicarea sancțiunilor respective în cazul în care controlul a fost efectuat de organul de control și/sau de colaboratorii acestuia cu încălcarea prevederilor legii, or, după logica instanței de apel, actele emise de Serviciul Fiscal de Stat și anume decizia nr. 129/268 din 20 februarie 2020 asupra cazului de încălcare a legislației și decizia nr. 86 din 12 martie 2020 emisă pe marginea contestației, sunt ilegale din motivul nerespectării normelor prevăzute de Legea nr. 131 din 08 iunie 2012, lucru absolut neargumentat de către instanța de judecată.

Recurentul și-a explicat poziția prin faptul că nu poate fi pusă la îndoială legalitatea unui act emis de Serviciul Fiscal de Stat, în baza unei legi care urmează să fie aplicată de către Serviciul doar în partea ce ține de înregistrarea, supravegherea și raportarea controalelor în Registrul de stat al controalelor. La caz, Serviciul Fiscal de Stat a respectat întru totul normele legale de efectuare a controlului fiscal, iar actele sunt emise în conformitate cu prevederile Codului fiscal. Respectiv, procedura administrativă care a fost inițiată în privința SRL „Taxi Service Plus” s-a realizat în conformitate cu prevederile legale, asigurându-se transparența decizională, dar și

legalitatea sancțiunilor care au fost aplicate față de contribuabil, cu respectarea absolută a drepturilor acestuia.

A mai indicat că răspunsul unei autorități publice care cuprinde punctul de vedere cu privire la interpretarea unei legi sau a unui act administrativ normativ nu poate fi considerat drept un act administrativ, deoarece răspunsul în cauză nu produce nici un efect juridic față de persoana care l-a solicitat. Răspunsul autorității publice care atestă date existente în evidența unei autorități publice, de asemenea, nu constituie un act administrativ producător de efecte juridice. La acest capitol, instanța nu poate discuta conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice, deoarece petiționarul nu poate să pretindă că răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente.

Respectiv pretinde că decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 86 din 12 martie 2020 nu constituie obiect al acțiunii în contenciosul administrativ or, acesta nu produce careva efecte juridice față de intimata SRL „Taxi-Service Plus”, nu a vătămat un drept recunoscut de lege al acesteia, fiind un răspuns la cererea prealabilă (contestație) depusă de reclamantă.

În concluzie, Serviciul Fiscal de Stat consideră că a făcut dovada legalității actului administrativ contestat, pe când SRL „Taxi-Service Plus” nu a prezentat probe pertinente și admisibile care ar combate argumentele Serviciului Fiscal de Stat și care în ansamblu ar demonstra necesitatea anulării actului administrativ.

A solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea depusă de SRL „Taxi-Service Plus”, să fie respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 iulie 2021.

Instanța de recurs constată că la materialele cauzei lipsește notificarea de către Curtea de Apel Chișinău a dispozitivului deciziei contestate, însă potrivit avizului de recepție (f.d.188), se constată că, la 10 noiembrie 2021, recurentul a recepționat decizia motivată.

La 27 iulie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs nemotivat, iar la 01 decembrie 2021 motivarea recursului (f.d. 193-199). Astfel, instanța de recurs consideră că recursul a fost depus cu respectarea termenului prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 13 decembrie 2021, în adresa intimatei a fost expediată copia recursului motivat, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 25 martie 2022, SRL „Taxi-Service Plus” a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului depus de către Serviciul Fiscal de Stat împotriva deciziei din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea poziției a expus repetat argumentele invocate în fond și apel.

Astfel, consideră că instanța de apel și instanța de fond au stabilit toate circumstanțele și faptele pertinente cauzei. Corect au constatat încălcările comise de către Serviciul Fiscal de Stat și respectiv au decis anularea deciziei nr. 129/268 din 20 februarie 2020 și deciziei nr. 86 din 12 martie 2020 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 129/268 din 20 februarie 2020.

Susține că decizia din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani sunt legale, întemeiate și emise conform prevederilor legale, prin urmare solicită respingerea recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat.

Prin încheierea din 11 mai 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat a fost numit pentru examinare în complet de 5 judecători.

Conform articolului 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

În speță, completul specializat nu a considerat oportun de a cita participanții la proces și reprezentanții acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului au fost expuse cu suficientă claritate.

Verificând argumentele invocate în recurs pe baza materialelor din dosar și cele menționate în referință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a emite o nouă decizie de respingere a acțiunii depuse de Societatea cu răspundere limitată „Taxi-Service Plus”, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.248 alin.(1) lit.c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În corespundere cu art.21 alin.(1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Prin prisma prevederilor art.194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

La fel, aplicabile sunt și prevederile art.244 alin.(2) coroborate cu art.231 alin.(2) din Codul administrativ, conform cărora pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap.III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap.II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Recapitulând esența litigiului în scopul verificării aplicării corecte a dreptului material și procedural, instanța de recurs reține starea de fapt constatată de instanțe și confirmată de părți.

Astfel, probatoriul acumulat în materialele dosarului demonstrează că, la data de 23 ianuarie 2020, inspectorii Direcției generale administrare fiscală Centru, în temeiul Deciziei privind inițierea controlului fiscal nr. 71908/20 din 20 ianuarie 2020, au efectuat controlul fiscal la fața locului prin metoda verificării operative la unitatea de transport Mercedes 313 CDI cu numărul de înmatriculare XXX, foaia de parcurs DAAxxx, certificatul de înmatriculare xxx ce aparține SRL „Taxi-Service Plus”. Societatea desfășoară activitate de transport auto de călători și bagaje. La momentul controlului, unitatea de transport se deplasa pe ruta Chișinău-Cojușna, locul verificării privind respectarea legislației în vigoare, în partea ce ține de organizarea și efectuarea transporturilor rutiere de persoane și bagaje, precum și activităților conexe transportului rutier a fost satul Cojușna, r-nul Strășeni. Controlul a fost efectuat în prezența șoferului Grigore Chitic.

În rezultatul controlului s-a stabilit că întreprinderea desfășoară activitate în domeniul transportului auto de călători și bagaje în baza autorizației de transport rutier nr. xxx, eliberată de ANTA la data de 12 decembrie 2017, foaie de parcurs Seria DAA nr.xxx din 23 ianuarie 2020 și borderoului de evidență a biletelor Seria MU nr. xxx din 23 ianuarie 2020.

Reieșind din actul decontrol nr. 1-847638 din 23 ianuarie 2020, inspectorii au constatat că la efectuarea cumpărăturii de control - servicii de transport în valoare de 9 lei, au fost transmise mijloace bănești în sumă de 9 lei, iar agentul transportator nu a eliberat bilet de călătorie și nu a raportat în borderoul de evidență a biletelor. În cadrul efectuării controlului au stabilit că șoferul Grigore Chitic nu a eliberat bilete de călătorie la 1 pasager (f.d. administrativ 1-2).

În concluzii inspectorii au stabilit că agentul economic nu a respectat prevederile articolelor 14, 15, 16 ale Regulamentului transporturilor auto de calatori și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006 prin transportarea pasagerilor fără eliberarea biletelor de călătorie.

Actul de control nr. 1-847638 din 23 ianuarie 2020 început la ora 14.00 a fost finisat la ora 14.10 și semnat de inspectorii fiscali Victor Railean și Colnic Stanislav și reprezentantul contribuabilului Grigore Chitic.

La data de 03 februarie 2020, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Control Fiscal Operativ nr. 3 a întocmit citația Seria C nr. 122826 privind examinarea cazului de încălcare a legislației, prin care a invitat reprezentantul reclamantei SRL „Taxi-Service Plus”, pe 20 februarie 2020, ora 14:20, la adresa municipiul Chișinău, șoseaua Hâncești, 53, fiind expediată citația prin intermediul adresei electronice. (f.d. administrativ 8-10).

La data de 20 februarie 2020, Direcția generală administrare fiscală a municipiului Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat a emis decizia nr. 129/268 din 20 februarie 2020 asupra cazului de încălcare a legislație comisă de SRL „Taxi-Service Plus” prin care a constatat încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal și încălcarea prevederilor pct. pct. 14 lit. m) și 15 lit. b) ale Regulamentului transporturilor auto de calatori și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854

din 28 iulie 2006, prin transportarea pasagerilor în regim transport public fără eliberarea biletelor de călătorie la un pasager, fapt constatat în cadrul controlului fiscal efectuat prin metoda verificării operative la unitatea de transport deținută de SRL „Taxi-Service Plus”, care se deplasa pe ruta Chișinău-Cojușna.

Pentru încălcarea constatată în temeiul art. 241 Cod fiscal, s-a aplicat SRL „Taxi-Service Plus” 5000 lei amendă pentru efectuarea de către agentul transportator a transporturilor auto de călători servicii regulate în trafic fără emiterea biletelor de călătorie, în conformitate cu art. 254¹ alin. (2) Cod fiscal (f.d. administrativ 11).

La data de 26 februarie 2020, SRL „Taxi-Service Plus” a depus contestație împotriva deciziei nr. 129/268 din 20 februarie 2020. Contestația a fost înregistrată la Serviciul Fiscal de Stat cu numărul de intrare 1298-c (f.d. 13-20).

La data de 12 martie 2020, Serviciul Fiscal de Stat a examinat contestația împotriva deciziei nr. 129/268 din 20 februarie 2020 și a emis decizia nr. 86 prin care s-a decis respingerea contestației și menținerea deciziei nr. 129/268 din 20 februarie 2020 emisă de Direcția generală administrare mun. Chișinău (f.d.21-23).

Manifestând dezacordul cu actele administrative menționate, la data de 21 mai 2020, SRL „Taxi-Service Plus” a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

Prin hotărârea din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost anulată decizia Direcției generale administrare fiscală a municipiului Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat nr. 129/268 din 20 februarie 2020 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Taxi-Service Plus” și decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 86 din 12 martie 2020 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 129/268 din 20 februarie 2020, iar pretenția SRL „Taxi-Service Plus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actului de control nr. 1-847638 din 23 ianuarie 2020, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de către Serviciul Fiscal de Stat cu menținerea hotărârii din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În consolidarea soluției s-a reținut că, în rezultatul controlului efectuat la fața locului prin metoda verificării operative la unitatea de transport ce aparține SRL „Taxi-Service Plus” de către inspectorii Direcției generale administrare fiscală Centru, la 23 ianuarie 2020 s-a stabilit încălcarea de către echipajul unității de transport a prevederilor pct. 14 lit. m) și pct. 15 lit. b) ale Regulamentului transporturilor auto de calatori și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006 prin transportarea pasagerilor fără eliberarea biletelor de călătorie. Normele indicate stabilesc obligațiile echipajului, care au fost încălcate de către șoferul unității de transport și menționate de inspectorii fiscali în actul de control.

Instanța de apel a indicat că potrivit informației publicate pe pagina web, https://controale.gov.md/documents/11927/282033/1141_23.01.2020/3859bea6-75b3-4e73-8413-185f6a5075c6?version=1.0, în care se regăsește scrisoarea de însoțire emisă de Serviciul Fiscal de Stat din 21 ianuarie 2020 cu nr. 26-10/2-02-904, Cancelaria de Stat a fost informată referitor la controalele inițiate la 20 ianuarie 2020. În Raportul privind deciziile de inițiere a controalelor emise la 20 ianuarie 2020, sub nr. 57 se regăsește decizia DDCF-71908/20/01 „Contribuabili ce practica

activitate în domeniul transportului de pasageri și bagaje”. Numărul deciziei coincide cu cel indicat în actul de control nr. 1-847638, din care considerent rezultă că SRL „Taxi-Service Plus” a fost înregistrat sub denumirea de „Contribuabili ce practică activitate în domeniul transporturilor de pasageri și bagaje”.

Instanța, contrapunând informația plasată pe pagina web cu informația care conform art. 8 alin. (1) din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, nr. 131 din 08 iunie 2012 urma a fi înregistrată, a atestat că partea apelantă a omis de a înregistra în Registrul de stat al controalelor următoarele date: denumirea contribuabilului (art. 8 alin. (1) lit. a); obiectul supus controlului (art. 8 alin. (1) lit. a); punctajul curent de risc atribuit (art. 8 alin. (1) lit. a); scopul și aspectele care urmează să fie supuse controlului (art. 8 alin. (1) lit. f).

Suplimentar, instanța de apel a menționat că indicarea punctajului de risc și efectuarea evaluării riscurilor constituie o obligație a autorității publice apelante prevăzută la art. 19 din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. De asemenea și la pct. 4.2 din Metodologia generală privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător în baza analizei riscurilor, Anexa nr.1, la Hotărârea Guvernului nr.379 din 25 aprilie 2018, se prevede că, organul de control aplică analiza riscurilor în baza criteriilor de risc în următoarele situații: la luarea deciziei privind efectuarea unui control inopinat. Iar la pct.29 se indică că, controalele inopinate se efectuează în baza analizei riscurilor și doar în cazul existenței temeiurilor și respectării condițiilor prevăzute la art.19 din Legea nr.131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Astfel, instanța ierarhic inferioară a statuat că organul de control fiscal era obligat până la începerea controlului să întocmească nota de motivare a controlului. Mai mult, din această notă de motivare urma să rezulte punctajul curent de risc al contribuabilului, riscurile existente la contribuabil și faptul că măsura de control este necesară și proporțională riscurilor existente, iar la finalizarea controlului, organul de control urma să includă în Registrul de stat al controalelor nota de motivare a controlului inopinat împreună cu procesul-verbal de control.

Într-o altă ordine de idei, instanța de apel a reținut și înregistrarea tardivă a controlului inițiat de către Serviciul Fiscal de Stat în Registrul de stat al controalelor. Deși controlul a fost efectuat la 23 ianuarie 2020, ora 14:00 și finisat la ora 14:10, informația în Registrul de stat al controalelor a fost plasată abia la 23 ianuarie 2020 la ora 15:40, fapt ce demonstrează înregistrarea tardivă a acestuia. În cazul întocmirii pe suport de hârtie a procesului-verbal de control și a notei de motivare a controlului inopinat, copiile electronice ale acestora se includ în Registrul de stat al controalelor în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data emiterii acestora. Legea obligă organul de control să trimită Cancelariei de Stat două rapoarte, unul privind inițierea controlului și altul privind rezultatele controlului însoțită de nota de motivare. Însă, la caz, se regăsește doar o singură scrisoare prin care Serviciul Fiscal de Stat informează Cancelaria de Stat privind inițierea controlului, iar raportarea controlului a fost omisă și nu se regăsește nici pe pagina web <https://controale.gov.md/> și nici în dosarul administrativ, astfel, Completul judiciar a conchis că, de către Serviciul Fiscal de Stat nu a fost înregistrată nota de motivare a controlului inopinat și procesul-verbal de control.

În lumina celor expuse, instanța a reținut că Serviciul Fiscal de Stat nu a respectat prevederile legale, iar drept consecință, rezultatele controlului sunt nule și nu pot servi drept temei pentru executarea prescripției privind înlăturarea încălcărilor și/sau pentru aplicarea sancțiunilor respective.

Urmare a constatărilor detaliate supra, Colegiul a concluzionat că, instanța de fond, reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală și întemeiată, în corespundere cu legea.

Totodată, instanța de apel nu a obiectat asupra concluziilor instanței de fond că încălcările constatate, conform normelor speciale indicate în actul de control, sunt imputabile șoferului (echipajului) unității de transport, deoarece în actele administrative contestate, se face referire la norme ce stabilesc obligațiile echipajului, încălcate de către șoferul unității de transport. Reieșind din pct. 16 al Regulamentului transporturilor auto de calatori și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006, agentul transportator este obligat să asigure prezența la bordul unității de transport a documentelor pe baza cărora este permisă desfășurarea activității, în funcție de tipul de transport, obligație respectată de reclamantă în speță. Or, în cadrul contorului s-a constatat că echipajul (șoferul) avea la bordul unității de transport documentele în baza cărora este permisă desfășurarea activității. Respectiv încălcările constatate nu se referă la activitatea agentului economic și nu sunt imputabile contribuabilului SRL „Taxi-Service Plus”.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră soluția primei instanțe și a instanței de apel, contestată de Serviciul Fiscal de Stat, referitoare la temeinicia acțiunii ca fiind rezultată din aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, motiv din care actele judecătorești de dispoziție nu pot fi menținute.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs menționează că, în conformitate cu art.219 alin.(1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Prin prisma alin.(2) și (3) al aceluiași articol, instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

La caz, instanța de recurs menționează că, examinând acțiunea în contencios administrativ, prin prisma art.224 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, instanțele de judecată eronat au ajuns la concluzia anulării actelor administrative individuale contestate.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios

administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că temei pentru emiterea deciziei 129/268 din 20 februarie 2020 a Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației comise de către SRL „Taxi-Service Plus” a servit încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal și încălcarea prevederilor pct. pct. 14 lit. m) și 15 lit. b) ale Regulamentului transporturilor auto de calatori și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006, prin transportarea pasagerilor în regim transport public fără eliberarea biletelor de călătorie la un pasager, în consecință SRL „Taxi-Service Plus” fiind sancționată cu amendă conform art.254¹ alin.(2) Cod fiscal.

În temeiul prevederilor art.214 alin.(1) și (3) din Codul fiscal, controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislația fiscală într-o anumită perioadă sau în câteva perioade fiscale.

Procedura controlului fiscal constă într-un ansamblu de metode și operațiuni de organizare și desfășurare a controlului, precum și de valorificare a rezultatelor lui. Controlul fiscal la fața locului și/sau la oficiul organului, prevăzut la alin.(2), poate fi organizat și efectuat prin următoarele metode și operațiuni: verificarea faptică, verificarea documentară, verificarea totală, verificarea parțială, verificarea tematică, verificarea operativă, verificarea prin contrapunere. Metodele și operațiunile concrete utilizate la organizarea și exercitarea controlului fiscal sînt determinate, în baza prezentului cod, în instrucțiunile cu caracter intern ale Serviciului Fiscal de Stat.

Articolul 216 din Codul fiscal prevede că scopul controlului fiscal la fața locului este verificarea respectării legislației fiscale de contribuabil sau de o altă persoană supusă controlului, care se efectuează la locurile aflării acestora de către funcționarii fiscali sau de persoane cu funcție de răspundere ale altor organe cu atribuții de administrare fiscală.

Controlul fiscal la fața locului poate fi efectuat numai în temeiul unei decizii scrise a conducerii organului care exercită controlul. La finalizarea controlului fiscal la fața locului, se întocmește un act de control fiscal.

La posturile fiscale, actul de control fiscal se va întocmi numai în caz de depistare a încălcării legislației fiscale. În cazul depistării vreunei încălcări fiscale, organul care exercită controlul ia decizia corespunzătoare.

Conform art.222 din Codul fiscal, verificarea operativă se aplică în cazul controlului fiscal la fața locului, observându-se procesele economice și financiare, actele și operațiunile aferente, pentru a constata autenticitatea lor, pentru a depista și a preveni încălcarea legislației fiscale.

Verificarea operativă se face inopinat, prin verificare faptică și/sau documentară. Dacă se constată vreo încălcare a legislației fiscale, iar verificarea circumstanțelor necesită mai mult timp, materialele se transmit subdiviziunilor respective ale organului cu atribuții de control fiscal pentru efectuarea unui control fiscal prin alte metode tehnice.

În conformitate cu art.8 alin.(2) lit.c) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat să țină contabilitatea conform formelor și modului stabilit de legislație, să

întocmească și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență în conformitate cu cerințele legislației, să efectueze încasările bănești în numerar prin intermediul echipamentelor de casă și de control, respectând reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă și de control.

În temeiul art.254¹ alin.(2) din Codul fiscal, efectuarea de către agentul transportator a transporturilor auto de călători prin servicii regulate în trafic urban, suburban, interurban, raional sau internațional fără emiterea și/sau raportarea biletelor (bilet – bon de casă emis de mașina de casă și de control sau document de strictă evidență cu preț fixat, confecționat în mod tipografic sau electronic, ce confirmă dreptul la călătorie al persoanei, încheierea contractului de transport rutier între operatorul de transport rutier/întreprindere și persoane, precum și faptul asigurării obligatorii a persoanei) și/sau biletelor de bagaje (bilet de bagaje – bon de casă emis de mașina de casă și de control cu memorie fiscală sau document de strictă evidență cu preț fixat, confecționat în mod tipografic sau electronic, ce confirmă plata și primirea bagajelor pentru transport, precum și faptul asigurării obligatorii a bagajelor) se sancționează cu amendă de la 5 000 la 15 000 de lei aplicată agentului transportator.

Articolul 64 alin.(1) și (2) din Codul transporturilor rutiere, stipulează că accesul la transportul rutier contra cost de persoane prin serviciile regulate se realizează în baza biletelor și abonamentelor, în cazurile expres prevăzute de lege. Biletele se vând prin programul unic computerizat la casele de bilete ale autogărilor, ale operatorilor de transport rutier care deservește rutele/cursele, prin intermediul terminalelor speciale și/sau agenților de vânzare a biletelor, prin sistemele electronice de vânzare a biletelor, iar în lipsa acestora, biletele sunt vândute de conducătorul auto.

La rândul său, pct.9 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.854 din 28 iulie 2006, reglementează că biletul este bon de casă emis de mașina de casă și de control cu memorie fiscală sau document de strictă evidență cu preț fixat, confecționat în mod tipografic, care confirmă plata și dreptul la călătorie al pasagerului, încheierea contractului de transport între agentul transportator și călător, precum și faptul asigurării obligatorii a pasagerului, iar borderoul de evidență a biletelor este document de strictă evidență a biletelor vândute pasagerilor și a sumelor încasate, precum și a diagramelor pentru rutele regulate.

Conform pct.14 lit.m) din Regulamentul menționat, echipajul este obligat: la autogări (stațiile auto), să efectueze îmbarcarea pasagerilor cu bilete, să elibereze bilet fiecărui pasager îmbarcat pe parcurs și să facă înscrierile respective în borderoul de evidență a biletelor, iar potrivit pct.15 lit.b) din același Regulament, echipajului i se interzice să transporte pasageri fără bilete.

În contextul normelor citate, instanța de recurs reține că, în urma întocmirii actului de control nr.1-847638 din 23 ianuarie 2020 și emiterii deciziei 129/268 din 20 februarie 2020 de către Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău,

asupra cazului de încălcare a legislației comise de către Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, a fost stabilită încălcarea normelor prevăzute de art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal și încălcarea prevederilor pct. pct. 14 lit. m) și 15 lit. b) ale Regulamentului transporturilor auto de calatori și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006, prin transportarea pasagerilor în regim transport public fără eliberarea biletelor de călătorie la un pasager, în mijlocul de transport Mercedes 313 CDI cu numărul de înmatriculare XXX, ce aparține SRL „Taxi-Service Plus”, la volanul cărui se afla șoferul Grigore Chitic, care în mod legal a participat la controlul operativ și a semnat actele de control fiscal.

Mai mult ca atât, fiind efectuat control la fața locului prin metoda verificării operative, care se face inopinat, prin verificarea faptică, în conformitate cu art.222 din Codul fiscal, întru confirmarea circumstanțelor constatate, prezintă relevanță și explicațiile scrise ale șoferului Grigore Chitic care, la întrebarea inspectorilor fiscali în legătură cu neeliberarea biletului la un pasager, a declarat că nu a reușit deoarece era la volan și era necesar să păstreze dexteritatea pentru a nu cauza accident în trafic (f.d. administrativ 3).

În conformitate cu prevederile pct. 9 al Regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.854 din 28 iulie 2006, citat supra, rezultă cert că, prin neeliberarea biletelor de călătorie persoana împuternicită înregistrată la agentul transportator – conducătorul auto, a admis o încălcare fiscală, pentru care contribuabila SRL „Taxi-Service Plus” a fost trasă la răspundere pentru încălcarea comisă, prin aplicarea sancțiunii fiscale.

Or, conform art.232 lit.a) din Codul fiscal, este tras la răspundere pentru încălcare fiscală contribuabilul persoană juridică a cărei persoană cu funcție de răspundere a săvârșit o încălcare fiscală.

În acest sens, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind neîntemeiat argumentul intimatei SRL „Taxi-Service Plus”, susținut de către instanțele ierarhic inferioare cu referire la faptul că prin actele administrative contestate, Serviciul Fiscal de Stat a sancționat agentul economic, deși în conformitate cu normele legale indicate în deciziile emise asupra cazului de încălcare a legislației comise de către Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” trebuia să fie sancționat echipajul, or, consecințele nerespectării obligațiilor enumerate la pct.14 și 15 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.854 din 28 iulie 2006, sunt prevăzute de Codul fiscal, iar aplicarea acestor două norme trebuie să se realizeze prin coroborare. Cu atât mai mult, însuși din dispozițiile generale ale Regulamentului enunțat, înserate în conținutul pct.1, rezultă că acesta este obligatoriu anume pentru agenții transportatori-titulari de licențe.

De altfel, chiar dacă normele indicate în actele de control și deciziile de sancționare fac referire la obligațiile echipajului unității de transport, acest fapt nu-l eliberează pe agentul transportator de răspundere în ceea ce privește respectarea legislației fiscale.

În special, este de menționat că în cazul dat, șoferul unității de transport (echipajul) face parte din componența agentului transportator, fiind angajat al

companiei prin contract individual de muncă, reprezentând astfel agentul transportator în relațiile cu călătorii, fapt care în consecință atrage răspunderea fiscală a acestuia pentru comiterea încălcării de către angajatul său.

Prin urmare, este cert că în situația din speță sancțiunea se aplică față de contribuabil și nu față de echipaj - șofer angajat în cadrul companiei, care nu poartă răspundere fiscală. În astfel de circumstanțe, instanța de recurs nu a constatat vreun temei de a considera ca fiind ilegală decizia 129/268 din 20 februarie 2020, emisă de Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației comise de SRL „Taxi-Service Plus”, întrucât acestea rezultă din încălcarea legislației fiscale de către contribuabil.

În ceea ce privește argumentele SRL „Taxi-Service Plus”, puse la baza motivelor de anulare a actelor administrative contestate și anume în privința faptului că actul de control nu a fost adus la cunoștința întreprinderii, instanța de recurs reține prevederile art.222 alin.(2) din Codul fiscal, potrivit cărora, verificarea operativă se aplică în cazul controlului fiscal la fața locului, observându-se procesele economice și financiare, actele și operațiunile aferente, pentru a constata autenticitatea lor, pentru a depista și a preveni încălcarea legislației fiscale.

Conform art.8 alin.(3) din Codul fiscal, în caz de absență a conducătorului întreprinderii, obligațiile prevăzute la alin.(2) lit.f) și g) sunt îndeplinite de alte persoane cu funcții de răspundere, gestionare ale subiectului impunerii, în limitele competenței lor.

În dispozițiile art.129¹ alin.(1) din Codul fiscal, se indică că actele Serviciului Fiscal de Stat se trimit destinatarului prin poștă cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire sau prin orice alt mijloc care să asigure confirmarea primirii lor (telegramă, fax, e-mail etc.) ori se înmânează personal destinatarului sau altor persoane indicate la alin.(2) de către Serviciul Fiscal de Stat.

Potrivit art.216 alin.(8) din Codul fiscal, contribuabilul, inclusiv prin intermediul conducătorului sau altui reprezentant al său, este obligat, după caz, să asigure condiții adecvate pentru efectuarea controlului, să participe la efectuarea lui și să semneze actul de control fiscal, chiar și în cazul dezacordului.

Astfel, prin caracterul inopinat al unui control fiscal se înțelege efectuarea acestuia fără înștiințarea prealabilă a contribuabilului care este supus controlului. În acest mod se urmărește verificarea disciplinării și respectării legislației fiscale, observându-se procesele economice și financiare ale entității. În acest sens, lipsa conducătorului entității la momentul efectuării controlului operativ este o consecință logică ce derivă din caracterul inopinat al acestui control și nu este un impediment pentru desfășurarea controlului.

De asemenea, este important de menționat că, în cazul efectuării controlului fiscal prin metoda verificării operative, actul de control se întocmește în prezența persoanei din cadrul entității care va semna actul respectiv și va avea obligația corespunzătoare de a comunica exemplarul actului de control ce i-a fost înmânat conducătorului entității.

În această privință, urmează de apreciat ca fiind neîntemeiate afirmațiile reclamantei, precum că actele de control nu au fost aduse la cunoștința acesteia, dat fiind faptul că materialele cauzei atestă cu certitudine că acestea au fost înmânate

sub semnătură șoferului rutei, angajat al companiei, care a semnat actele și a oferit explicații în raport cu încălcarea constatată.

Tot aici, instanța de recurs consideră drept injustă și neîntemeiată afirmația instanței de apel că nici în dosarul administrativ, nici la actele cauzei nu au fost anexate acte care să confirme împuternicirile șoferului Grigore Chitic. Or, niciuna dintre părți nu neagă faptul că ultimul deține funcția de șofer la SRL „Taxi-Service Plus”. Acesta a semnat decizia privind inițierea controlului fiscal nr.DICF-71908 din 20 ianuarie 2020 și actul de control fiscal nr.1-847638 din 23 ianuarie 2020, asumându-și astfel obligația, de a transmite conducerii actele semnate.

Mai mult, legislația fiscală nici nu prevede necesitatea deținerii unei împuterniciri la etapa semnării actului de control. Or, prin aplicarea semnăturii de către reprezentantul (angajatul) SRL „Taxi-Service Plus” pe actul de control, se confirmă că ultimul a participat la efectuarea controlului fiscal și faptul că i-a fost înmănat un exemplar al actului de control pentru a fi transmis conducerii.

Cu privire la afirmațiile SRL „Taxi-Service Plus”, precum că examinarea cazului de încălcare fiscală a fost efectuată cu încălcarea normelor de competență teritorială, instanța de recurs le consideră neîntemeiate, din motivele ce succed.

Controlul fiscal, potrivit art. 214 alin.2 din Codul fiscal, este exercitat de Serviciul Fiscal de Stat și/sau de un alt organ cu atribuții de administrare fiscală, în limitele competenței acestora, la fața locului și/sau la oficiul acestora.

În conformitate cu prevederile art.241 din Codul fiscal, cauzele privind încălcările fiscale sunt examinate de către Serviciul Fiscal de Stat. Sunt în drept să examineze cauzele privind încălcările fiscale și să aplice sancțiuni fiscale, în numele autorităților abilitate, conducerea Serviciului Fiscal de Stat.

Conform prevederilor art.245 alin.(1) din Codul fiscal, cazul de încălcare fiscală este examinat la oficiul subdiviziunii Serviciului Fiscal de Stat unde contribuabilul se află la evidență sau asistență ori în alt loc, stabilit de Serviciul Fiscal de Stat.

Actele cauzei atestă că, sediul SRL „Taxi-Service Plus” este înregistrat pe adresa: str. Mesager, 1 ap.(of.) 603, mun. Chișinău, fapt ce se confirmă prin Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr.440763 din 15 mai 2020, iar potrivit Deciziei privind inițierea controlului nr.DICF-71908 din 20 ianuarie 2020 a fost inițiat de subdiviziunea Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală (f.d.administrativ 1). Decizia de sancționare nr. 129/268 din 20 februarie 2020 a fost emisă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău. În asemenea circumstanțe, instanța de recurs respinge alegațiile SRL „Taxi-Service Plus”, urmând a fi apreciate ca fiind declarative, neavând suport legal.

Cu privire la afirmațiile SRL „Taxi-Service Plus”, precum că examinarea cazului de încălcare fiscală a fost efectuată cu încălcarea prevederilor art.239 și 247 din Codul fiscal, instanța de recurs menționează că încălcarea legislației fiscale a fost clar constatată prin actul de control nr.1-847638 din 23 ianuarie 2020 al Direcției Generale Administrare Fiscală Centru a Serviciului Fiscal de Stat, prin expunerea detaliată a faptei în raport cu norma legală încălcată și obligația legală ignorată de către persoana juridică supusă controlului.

Nu poate fi reținut nici argumentul intimatei precum că contrar art.19 și 51 din

Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr.131 din 08 iunie 2012, Serviciul Fiscal de Stat nu și-a motivat nici într-un fel necesitatea inițierii controlului la companie, deoarece, la caz, a fost dovedit că controlul a fost inițiat la contribuabilii ce practică activitate în domeniul transportului auto de călători și bagaje, ceea ce rezultă din Decizia nr.DICF-71908/20 din 20 ianuarie 2020 a Serviciului Fiscal de Stat cu privire la inițierea controlului prin metoda verificării operative, inițiat de subdiviziunea Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală.

Referitor la obiecțiile reclamantei privind inițierea și înregistrarea necorespunzătoare a controlului în Registrul de Stat al controalelor, instanța de recurs menționează că potrivit art.1 alin.(4) lit.c) din Legea nr.131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, dispozițiile legii nu se extind asupra controalelor efectuate de către Serviciul Fiscal de Stat, luând în considerare și faptul că în cazul controalelor inopinate, care nu sunt planificate în timp, fiind efectuat fără înștiințarea prealabilă a contribuabilului, legea nu prevede condiția ca acestea să fie inițial înregistrate în Registrul de stat al controalelor.

Corespunzător celor menționate, instanța de recurs conchide că procedura administrativă care a fost inițiată în privința SRL „Taxi-Service Plus” s-a realizat în conformitate cu prevederile legale, asigurându-se transparența decizională, dar și legalitatea sancțiunilor care au fost aplicate față de contribuabil cu respectarea absolută a drepturilor acestuia.

În astfel de circumstanțe, instanța de recurs conchide că instanța de apel a ajuns la o concluzie greșită cu privire la faptul că Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău nu a avut temei legal pentru emiterea deciziei asupra cazului de încălcare a legislației fiscale de către SRL „Taxi-Service Plus”, cu aplicarea amenzii în conformitate cu art.254¹ alin. (2) Cod fiscal, or, s-a constatat că actele administrative contestate au fost emise conform prevederilor legale.

Pe cale de consecință, fiind un act subsecvent celui inițial, instanța de recurs apreciază ca fiind legală decizia nr. 86 din 12 martie 2020 a Serviciului Fiscal de Stat, emisă pe marginea contestației împotriva deciziei 129/268 din 20 februarie 2020 a Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciul Fiscal de Stat.

Circumstanțele descrise permit instanței de recurs să conchidă că, instanța de apel și prima instanță au interpretat și au aplicat eronat prevederile legii, motiv din care actele judecătorești de dispoziție pronunțate, nu pot fi menținute.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, conducându-se de prevederile art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, concluzionează că cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Taxi-Service Plus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, este neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că normele de drept material au fost aplicate și interpretate eronat și nu este necesară verificarea

suplimentară unor altor dovezi, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, a casa integral decizia din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a emite o nouă decizie prin care se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Taxi-Service Plus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

În conformitate cu art.248 alin.(1) lit.c), art.248 alin.(2) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat.

Se casează integral decizia din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani⁴⁵ și se emite o nouă decizie prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Aliona Miron